

Sygn. akt. IV K 416/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

12 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, w IV Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Słowiok-Janus

protokolant: Agata Chruscińska-Oczkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lipca 2017r.

sprawy

Z. W. - syna R. i H. z domu N., urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 lutego 2016 r. w bliżej nieustalonym miejscu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. z/s W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 4243,42 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru zapłaty całkowitej kwoty za zamówiony towar widniejący na zamówieniach (...) i (...) poprzez przesłanie uprzednio podrobionych skanów pokwitowań przelewów bankowych o kwotach 7243,42 i 7243,42 zł, których użył jako za autentyczne w celu odebrania zamówionego towaru;

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka

I. oskarżonego Z. W. w ramach zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu uznaje za winnego tego, w dniu 18 lutego 2016r. w bliżej nieustalonym miejscu działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 14.486,84 zł (czternaście tysięcy czterysta osiemdziesiąt sześć złotych 84/100) poprzez wprowadzenie pracownika w/w firmy w błąd co do zapłaty całkowitej kwoty za zamówiony towar widniejący na zamówieniach (...) i (...) poprzez przesłanie uprzednio podrobionych skanów pokwitowań przelewów bankowych na kwoty 7243,42 zł i 7243,42 zł, których użył jako za autentyczne w celu uzyskania towaru objętego w/w zamówieniami tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za czyn ten na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go a na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 33 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych stawka dzienna;

III. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę kwoty 4243,42 (cztery tysiące dwieście czterdzieści trzy złote 42/100) na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W.

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

Sygn. akt IV K 416/17

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2017r. Z. W. złożył w firmie (...) S.A. trzy zamówienia o numerze (...) na kwotę 6738,43 zł (nr faktury VAT (...)), (...) na kwotę 7243,42 zł (nr faktury VAT (...)) oraz (...) na kwotę 7243,42 zł (nr faktury VAT (...)). Z. W. przesłał następnie I. Z. –pracownicy firmy (...) S.A. trzy potwierdzenia przelewów za w/w faktury. Przy czym pieniądze za faktury VAT (...) i VAT (...) nie wpłynęły na konto firmy (...). Z. W. odebrał towar objęty w/w zamówieniami. Dwa przelewy na kwoty 7243,42 zł za faktury VAT (...) i VAT (...) zostały podrobione. Przelewy te nigdy nie wyszły z (...) Bank S.A. (k. 5- zamówienie, k. 6 faktura, k. 23-zamówienie, k. 24 faktura, k. 7 -13, k. 16-22, k. 28-31–korespondencja mailowa wraz ze skanami przelewów, k. 15 –wezwanie do zapłaty, k. 86 pismo (...) Bank S.A. , (k. 2, k. 57v, k. 131, k. 249-250-zeznania I. Z.).

(...) S.A. z tego tytułu wyniosły 14.486,84 złotych. (k. 5- zamówienie, k. 6 faktura, k. 23-zamówienie, k. 24 faktura). Na dzień wydawania wyroku Z. W. winien jest firmie (...) S.A. kwotę 4243,42 zł (k. 132, k. 250-zeznania I. Z.).

Oskarżony ma 59 lat, jest rozwiedziony, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie średnie, utrzymuje się z pomocy rodzony. Był uprzednio karany, w tym za przestępstwa oszustwa, odbywał karę pozbawienia wolności (dane osobowe, k. 126, dane o karalności oskarżonego k. 244-247). Obecnie oskarżony przebywa na wolności.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego Z. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (wyjaśnienia podejrzanego k. 127).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do tego, że nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu albowiem jego wyjaśnienia pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności z zeznaniami świadka I. Z. (k. 2, k. 57v, k. 131, k. 249-250) oraz zamówieniami, fakturami a także z pismem (...) banku S.A (k. k. 5- zamówienie, k. 6 faktura, k. 23-zamówienie, k. 24 faktura, k. 86 pismo (...) Bank S.A).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka I. Z. (k. 2, k. 57v, k. 131, k. 249-250) zatrudnionej w (...) S.A. jako kierownik (...), która opisała sposób i okoliczności złożenia zamówień przez oskarżonego oraz okoliczności dokonania płatności za w/w zamówienia, w tym przesłania potwierdzeń przelewów bankowych. Świadek ten nie znał wcześniej oskarżonego i nie miał żadnego interesu w obciążaniu oskarżonego swoimi zeznaniami. Zeznania tego świadka znajdują ponadto oparcie w dokumentach –zamówieniach, fakturach, korespondencji mailowej oraz potwierdzeniach przelewów a także w piśmie (...) Bank S.A. Zeznania te są nadto konsekwentne i spójne. Również za wiarygodne i autentyczne uznał Sąd ujawnione w toku postępowania dokumenty: (k. k. 5- zamówienie, k. 6 faktura, k. 23-zamówienie, k. 24 faktura, k. 86 pismo (...) bank S.A, k. 7 -13, k. 16-22, k. 28-31–korespondencja mailowa wraz ze skanami przelewów, k. 15 –wezwanie do zapłaty) albowiem znajdują one potwierdzenie w zeznaniach świadka a także żadna za stron nie kwestionowała ich autentyczności. Ponadto dowody te korespondują ze sobą.

Sąd zważył, co następuje:

W ramach kwalifikacji wskazanej w akcie oskarżenia opisane w nim zachowanie oskarżanego miało wyczerpać znamiona dwóch typów czynów zabronionych, tj. występów z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k..

Odnosząc się do pierwszego z nich należy wskazać, że przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnia ten, kto działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. Świadomie, złożył trzy zamówienia na towar i dokonał płatności tylko za jedno z nich. Po czym aby móc odebrać zamówiony towar przesłał mailem skany trzech potwierdzeń przelewów. Przy czym dwa z nich były podrobione. Tym samym wprowadził (...) S.A. w błąd co do całkowitej zapłaty za zamówiony przez siebie towar. Działanie jego motywowane było celem osiągnięcia korzyści majątkowej. Oskarżony otrzymał bowiem towar za który nie zapłacił. Zaś gdyby pokrzywdzony wiedział że zapłata za towar nie nastąpiła nie wydałby towaru oskarżanemu. W tej sytuacji oczywistym jest, że rozporządzenie mieniem (...)

S.A., do którego doprowadził, było niekorzystne. Zawsze bowiem będzie miało taki charakter rozporządzenie mieniem podmiotu poprzez wydanie towaru, osobie, która za towar ten nie zapłaciła.

Przestępstwo z art. 270 § 1 kk popełnia ten, kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. Nie ulega wątpliwości, że potwierdzenia przelewów są dokumentami. Stosownie bowiem do treści art. 115 § 14 kk dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Nie ulega też wątpliwości, że oskarżony Z. W. przesłał jako autentyczne podrobione potwierdzenia dokonania przelewów-dokumentujące fakt dokonania przez niego płatności. Dokument jest bowiem podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od osoby, w której imieniu został sporządzony. W sytuacji gdy (...) Bank S.A., który miał dokonywać przedmiotowych przelewów, temu zaprzeczył oczywistym jest, że przedmiotowe potwierdzenia przelewów były podrobione. Oczywistym jest również w niniejszej sprawie, że oskarżony przesłał podrobione potwierdzenia przelewów używając ich jako autentyczne. W ten sposób bowiem mógł otrzymać towar za który faktycznie nie zapłacił.

Sąd ocenił stopień zawinienia oskarżonego jako znaczny. Oskarżony jest osobą dorosłą, wykształconą i zdrową. Miał zatem pełną świadomość podejmowanych przez siebie bezprawnych działań tj. nie tylko tego, że przesyła podrobione dokumenty w postaci potwierdzenia dokonania przelewów ale również tego, że wprowadza w ten sposób pokrzywdzonego w błąd aby uzyskać korzyść majątkową dla siebie. Miał więc nie tylko pełną świadomość wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd, ale także spowodowania u pokrzywdzonego szkody majątkowej.

Stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy Sąd oceniał przez pryzmat art. 115 § 2 k.k. Przestępstwo popełnione przez oskarżonego było wymierzone w mienie oraz jest bezpośrednio w wiarygodność dokumentów, a w następstwie pewność obrotu prawnego. Dobra te stanowią fundamenty funkcjonującego ustroju społecznego i gospodarczego. Poprzez popełnienie przestępstwa oskarżony spowodował szkodę majątkową w wysokości ponad 14 tysięcy złotych w mieniu (...) S.A. Na społeczną szkodliwość czynu wpłynęła także majątkowa motywacja sprawcy oraz sposób i okoliczności popełnienia czynu czyli wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do dokonania zapłaty za towar posługując się w tym celu podrobionymi potwierdzeniami przelewów. Nie bez znaczenia jest także dotychczasowa wielokrotna karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami jej wymiaru wskazanymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Przede wszystkim wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, co nie mogłoby nastąpić, jeżeli kara nie byłaby w odpowiednim stopniu dotkliwa. Zdaniem sądu inny rodzaj kary nie byłaby wskazany, wzięwszy pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy, wysoki stopień zawinienia, uprzednią wielokrotną karalność sprawcy, jego majątkową motywację, a także wyrządzoną szkodę. Z drugiej strony sąd baczyl, by dolegliwość kary nie przekroczyła stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego sprawcy. Sąd uznał za właściwą karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Dotychczasowa karalność oskarżonego (10 skazań), w tym głównie za przestępstwa podobne –(art. 286 § 1 kk) popełnienie przez oskarżonego kolejnych przestępstw mimo orzeczenia wobec niego wcześniej kar pozbawienia wolności nie daje zdaniem sądu podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do oskarżonego a co za tym idzie orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszaniem jej wykonania.

Z uwagi na fakt, że oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny. Ustalając ilość stawek dziennych grzywny sąd wziął pod uwagę stopień winy i społecznej szkodliwości czynu opisany wyżej zaś przy ustalaniu ilości stawek dziennych sąd wziął pod uwagę warunki osobiste i rodzinne a także stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Mając na uwadze powyższe sąd wymierzył mu karę 50 stawek dziennych po 20 złotych stawka dzienna.

W opinii sądu kara ta będzie dla oskarżonego wystarczająco dolegliwa, a także będzie oddziaływała na niego wychowawczo, tak iż sprawca nie popełni już więcej podobnego przestępstwa.

Mając na uwadze fakt, że oskarżony swoim zachowaniem wyrządził szkodę i szkoda ta do czasu wydania wyroku nie została naprawiona w całości sąd zobowiązał oskarżanego do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę kwoty 4243,42 złotych na rzecz (...) S.A.

Na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego obowiązku zapłaty kosztów sądowych. Tu sąd wziął pod uwagę, że oskarżony nie posiada stałej pracy i jest na utrzymaniu osób najbliższych.